

ԲԱԳՐԱՏ – (Չլսելով Սաղաթելին) Այդ անկարելի է: Փող առաջարկել այդ մարդուն, կնշանակե վախենալ նրանից: Թող դիմի դատարան, ես ինք քեզ կպաշտպանեմ նրա գրպարտության դեմ, որովհետև համոզված եմ, որ նա քեզ գրպարտում է:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Զգուշացեք, պարոն, այդ խոսքերը կարող են թանկ նստել ձեզ:

ԲԱԳՐԱՏ – Ա, քողեք այդ ֆրազները: Ես ձեր բարոյական ուժը լավ եմ ճանաչում և զուր չեմ միշտ ձեզ արհամարհել: Սակայն ինչու ավելորդ խոսքեր շուայլել, ահա կարճ կտրական իմ խոսքը, արեք, ինչ որ կարող եք, ես ձեր հակառակորդն եմ: (Ծտապով իր գրասեղանից վերցնում է մի քանի թղթեր): Քենի, ես զնում եմ զործարան: Պատվիրիք Զեյլմանին, որ խողովակները շուտով ուղարկի: Հայրիկ, ինձ ճաշի չսպասեք: (Արագությամբ հեռանում է նախասենյակի դռներով, ձգելով Օթարյանի վրա մի արհամարհական հայացք):

ՍԱՂԱԹԵԼ – (Մեկուսի) Աֆարիմ տղա, կրակի կտոր է:

ՏԵՍԻԼ 8

ԱՆԴՐԵԱՍ, ՕԹԱՐՅԱՆ, ՍԱՂԱԹԵԼ, հետո ՄԱՐԳԱՐԻՏ

ԱՆԴՐԵԱՍ – Տեսնում ես, որդի, Էլի մենք, իին մարդիկս ավելի բարի ենք, քան դուք, նորերդ: Արի քարը փեշիցդ թափի, ստացիր երեք հազար ոութի, հաշտվենք:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Ել ուրիշ ասելիք չունի՞ք:

ԱՆԴՐԵԱՍ – Ուրեմն համաձա՞յն ես (Տալով Սաղաթելին սնդուկի քանալին) Սաղաթել. տուր ինձ չեկի տեսրակը: Իսկ դու նստիր և մի թուղթ գրիր, որ ոչինչ պահանջ չունիս:

ՍԱՂԱԹԵԼ – (Բանալին առնելով, մոտենում է սնդուկին):

ՕԹԱՐՅԱՆ – Մնաք քարով:

ՍԱՂԱԹԵԼ – (Կանգ է առնում):

ԱՆԴՐԵԱՍ – Ո՞ր: Սպասիր: Հաշիվը-հաշիվ, բարեկամությունը-բարեկամություն: Դու մեզ մոտ պիտի ճաշես:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Մնացեք քարով:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – (Դուրս է զալիս ձախ կողմի դռնից տնային համեստ հազուստով: Օթարյանին) Մայրիկը ձեզ հրավիրում է ճաշի:

ՕԹԱՐՅԱՆ – (Քայլերն ուղղելով դեպի նախասենյակ, կանգ է առնում):

ԱՆԴՐԵԱՍ – Տեսնում ես, քեզ ինչպես են սիրում այս տանը: Իսկ դու ուզում ես երես դարձնել մեզանից:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – (Զարմացած նայում է Օթարյանին) Երես դարձնել մեզանից, ինչո՞ւ:

ԱՆԴՐԵԱՍ – Ով գիտե, ինչ որ հակառակ քամի է փշել: Բայց դու նրան խելքի կրերես: Սաղաթել, մենք զնանք, Մարգարիտը, երևի, նրան կամաշացնի: (Օթարյանին) Դե, որդի, շատ սպասեցնել չտաս մեզ: (Գնում է Սաղաթելի հետ ձախ դռնով):

ՏԵՍԻԼ 9

ՄԱՐԳԱՐԻՏ ԵՎ ՕԹԱՐՅԱՆ

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – Այդ ի՞նչ է նշանակում: (Բոնում է նրա ձեռքը ջերմագին) Ինչո՞ւ այդպես այլայլված ես:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Ոչինչ, դատարկ բան է:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – Ի՞նչ է պատահել, ինչու ճաշի չես մնում: Ի՞նչ են նշանակում հայրիկի խոսքերը. «Դու ուզում ես մեզանից երես դարձնել»: Ասա, ես համբերություն չունիմ:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Եթե կարելի է, Մարգարիտ, այսօր ինձանից ոչինչ մի հարցնիլ:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – (Վշտացած, բաց է թողնում նրա ձեռքը) Շատ գեղեցիկ, չեմ հարցնիլ: Եթե կամենաս, ես քեզ չեմ Էլ պահիլ, քանի որ քեզ համար ձանձրալի է մնալ:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Ախ, Մարգարիտ, թող այդ երեխայական ձևերը, դու նման չես ուրիշ կանանց:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – Բայց դու ինձ հետ վարվում ես ինչպես մի երեխայի հետ, ո՞ւր են քո խոսքերը, թե միմյանց սիրող անձանց մեջ չալիսի լինի ոչ մի գաղտնիք: Այդպես ես կատարում երդումդ:

ՕԹԱՐՅԱՆ – (Շփոթված) Բայց կան գործեր, որոնց հետ դու չպիտի ծանոթանաս: Քո սիրող դեռ շատ մանուկ է: (Նորից բռնում է նրա ձեռքը և ջերմ սեղմում):

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – Իսկ ես կարծում էի, թե չկա գործ, որ քեզ վերաբերվի և ինձ ոչ: (Ձեռքը խլելով) Թող ինձ, դու ինձ վիրավորում ես: (Երեսը դարձնում է) Դա անգրություն է սիրող կնոջ վերեբերմամբ:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Ի՞նչ արած, վիրավորված ինքնասիրությունն երբեմն անզութ է լինում:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – Վիրավորված ինքնասիրությունը: Ո՞ւմ ինքնասիրությունն է վիրավորվել: Քո՞նք: Ո՞վ է վիրավորել: Հա՞յրս, թե՞ եղբայրս: (Դադար) Բայց դու լուսում ես: Դու ինձանից դարձնո՞ւմ ես երեսդ: Բավական է, մի փորձիք համբերությունս: Ես ատում եմ կեղծիքը, հասկանո՞ւմ ես: Ասա պարզ և աներկյուղ, ի՞նչ է պատահել: Ա, հասկանում եմ: Դու խոսել ես հորս հետ իմ մասին, խնդրել ես նրա համաձայնությունը: Մերժել է... Բայց ոչ, ինչ եմ ասում: Հայրիկը սիրալիք էր դեպի քեզ: Վերջապես նրա մերժումը չի կարող քեզ վիրավորել, քանի որ ես սիրում եմ քեզ և իմ գլխի տերը միմիշայն ես եմ: (Դադար) Սպասիր, իմ մեջ ծագեց ուրիշ կասկած: Դու նրա հետ խոսել ես իմ... Բայց ոչ, դու ընդունակ չես այդ տեսակ անվայել սակարկության: Վերջապես, ասելո՞ւ ես, թե ոչ:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Դու բռնություն ես գործ դնում իմ կամքի վրա, Մարզարիտ: Կրկնում եմ, կան բաներ, որոնց հետ դու շպիտի ծանոթանաս:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – (Եռանդով) Ոչ, ասում եմ: Մազի շափ գաղտնիք չպիտի ունենաս ինձանից: Կամենում ես, այս պայմանով սիրիք ինձ, ոչ – կարող ես հեռանալ: Ուրիշ տեսակի փոխադարձ սեր ես չեմ ընդունում:

ՕԹԱՐՅԱՆ – (Մի վճռական շարժում անելով) Ահ, թող լինի, ինչ որ լինելու է: Միևնույն է, անհնարին է քեզանից թարցնել:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – (Գրեթե շնչապատառ) Հապա՞ , հապա:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Ասա ինձ, Մարզարիտ, սիրո՞ւմ ես հորդ:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – Ե՞ս, իմ հո՞րը: (Դրական և շերմագին) Այո:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Ոչ միայն իբրև զավակ, ոչ միայն արյունակցի սիրով, այլև զիտակցորոն:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – Չեմ հասկանում միտքդ:

ՕԹԱՐՅԱՆ – Ուզում եմ ասել, հարգո՞ւմ ես նրան ինպես մարդու:

ՄԱՐԳԱՐԻՏ – Անտարակույս: Չէ՞ որ իմ հայրն էլ մի մարդ է: